

den tilskudslovgivning inden for Fødevareministeriets område.

Til § 17

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 20, stk. 1, i strukturloven.

Bestemmelsen giver fødevareministeren hjemmel til at træffe beslutning om bortfald af tilskud i de i bestemmelsen nævnte tilfælde. En tilskudsmodtager kan således komme i en situation, hvor vedkommende ikke længere opfylder betingelserne for tilskud, hvor efter retten til tilskud bortfalder.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 20, stk. 2, i strukturloven.

I tilfælde, hvor retten til tilskud bortfalder, vil fødevareministeren kunne beslutte, at der skal ske tilbagebetaling af ydet tilskud med tillæg af renter. Der er ofte tale om, at tilskud ydes gennem mere end ét år. Det kan derfor forekomme, at der skal ske tilbagebetaling af tilskud for flere år.

Til stk. 3

Det er hensigten at fastsætte regler om, at tilbagebetaling skal tillægges renter regnet fra tilskuddets udbetaling med den rentesats, der er fastsat i renteloven.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til bestemmelser i § 22 i strukturloven og indholdsmæssigt til § 16a, stk. 1-2 og stk. 4-5, i produktudviklingsloven om inddrivelse af tilgodehavender som følge af krav om tilbagebetaling.

Til § 19

Til stk. 1-2

Bestemmelserne svarer indholdsmæssigt til § 20, stk. 1-2, i produktudviklingsloven.

Til stk. 3

Der tilsigtes med bestemmelsen en forenkling af tilbagebetalingsregler, således at projekter med tilskud, der er mindre end 750.000 kr., ikke omfattes af krav om tilbagebetaling. Beløbsgrænsen svarer til den såkaldte de minimis-regel, jf. rammebestemmelserne for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder. Af hensyn til de nævnte virksomheder indførte Europa-Kommissionen i 1992 den såkaldte de minimis-regel, hvori det vurderes, at tilskud under et bestemt tærskelbeløb ikke virker konkurrenceforvridende eller

påvirker handelen mellem medlemsstaterne, jf. Kommissionens meddelelse om de minimis-regelen, EF-Tidende nr. C 68 af 6/3 1996, s. 9.

Til stk. 4

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 20, stk. 3, i den gældende produktudviklingslov.

Til § 20

Baggrunden for forslaget om overførsel af tilskud til konto i pengeinstitut er, at konto-til-konto-overførsler er en hurtigere og sikrere betalingsmåde end betaling via crossedede checks. Samtidig er det en betalingsmåde, der bliver mere sædvanlig.

Det er en forudsætning, at der er tale om en konto i Danmark eller i et af de øvrige EU-lande, hvortil overførslen af tilskudsbeløbet kan ske uden ekstra udgift for staten.

Krav om angivelse af konto som betingelse for udbetaling af tilskudsbeløb vil f.eks. også omfatte den, der har fået overdraget fordringen til eje eller pant efter dansk rets almindelige regler.

Bestemmelsen svarer til § 12 i den gældende strukturlov.

Til § 21

Bortset fra en redaktionel ændring svarer bestemmelsen indholdsmæssigt til § 18 i produktudviklingsloven. Det er hensigten at fastsætte nærmere bestemmelser svarende til reglerne i § 31 i produktudviklingsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 440 af 9. juni 1999), der ophæves helt eller delvist samtidig med nærværende lovs ikrafttrædelse eller dele af lovens ikrafttrædelse.

Til § 22

Bestemmelserne i lovforslagets § 22 svarer i princippet til § 23, stk. 1-5, i strukturloven.

Fødevareministeren har benyttet sin bemyndigelse i § 23, stk. 4 og 5 i nævnte lov til at fastsætte regler om straf af bøde for overtrædelse af reglerne, og af muligheden for at pålægge selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, til at udstede følgende bestemmelser i bekendtgørelse:

I § 35 i bekendtgørelse nr. 881 af 11. december 1998 om tilskud til økologisk jordbrugsproduktion m.v. er strukturlovens straffebestemmelser gengivet.

Til stk. 1

Bestemmelsen nævner de tilfælde, der er strafbare efter loven. Strafferammen er bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.